

Žižkovský zpravodaj

Říjen
Listopad
Prosinec
3/2020

Cena 5,- Kč

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

je to neuvěřitelné, ani jsme se nenadáli a je tu závěr roku 2020. Loni touto dobou jsem všem přál, aby byl příští rok ještě lepší než ten právě probíhající. To jsem netušil, jak zvláštní rok 2020 bude, a jsem přesvědčen, že to je rok, na který nikdy nezapomeneme. Celosvětově nás všechny zasáhla pandemie ve formě koronaviru COVID-19 a to hned ve dvou vlnách. Nikdo z nás si asi nikdy nedovedl představit, že by něco mohlo zastavit celosvětovou ekonomiku. Ani naši obci se nemoc nevyhnula a spousta z nás nemoc prodělala. Někdo v lehčí, někdo v těžší formě. Ale bohužel se objevili i ti, co boj s nemocí prohráli a navždy nás opustili. Chtěl bych všem pozůstalým vyslovit upřímnou soustrast.

Pevně věřím, že se podaří odborníkům s virem zatočit a my se vrátíme k běžnému životu. Virus nás zasáhl nejenom zdravotně, ale i v oblasti společenského soužití. Uzařili se restaurace, zrušili se sportovní i kulturní akce. Dokonce ani režimu před rokem 1989 se nepodařilo úplně zakázat bohoslužby. V současné době nás, obrazně řečeno, hlídá „PES“, který po neuvěřitelném ¾ roku vydala naše vláda. Nebudu a nechci upozorňovat, co se mi na tom všem nelíbilo. Vím, že rozhodovat v této době je bezesporu složité a v případech vydaných zákazů a omezení velmi nepopulární. Chtěl bych je

nom říct, že podle právě zmiňovaného pravidla budou letošní svátky vánoční velmi omezeny zejména ve společenských setkáních. Již dneska víme, že se tradiční zpívání u vánočního stromku letos neuskuteční. Stejně tak neproběhne ani Silvestrovská zábava. A co nás v této záležitosti čeká od nového roku? To nevím ani já. Můj předpoklad je, že bohužel plesová sezona 2021 bude bez plesů. Čeho se v současné době na obecním úřadě nejvíce obáváme, je dopad ekonomické krize způsobené pandemií na rozpočet obce pro následující roky. Je faktem, že za posledních pár let jsme si zvykli na stabilní příjmy, které se v rámci rozpočtového určení daní navyšovaly dle dobře fungující ekonomiky státu. V následujících letech si budeme muset zvykat na doby horší. Tento negativní stav u mě vyvolává reakci na provedení úpravy jednoho reklamního sloganu nejmenovaného politického hnutí „A.., líp už bylo“.

Zanechme chmur a pojďme se na rok 2020 podívat z jiné strany, a to z té, co se nám podařilo. Jenom pozitivní postoj nám zlepšil náladu k žití. V letošním roce na jaře byl spuštěn projekt na opravu chodníků v obci v ulicích Benátky, U Bytovek a v Chalupkách. O tomto projektu jsem psal již minule a věřím, že se dílo povedlo. Během května a června se nám donesla zpráva, že ministerstvo pro místní rozvoj přehodnotilo všechny

žádosti o dotace v zásobníku a vybrali nás na spolufinancování v projektech, u kterých jsme žádali o finanční podporu. Tak se nám podařilo získat finance na opravu parkoviště u pošty, na I. etapu opravy chodníků na hřbitově a na opravu místní komunikace U Sklepů. Z těchto projektů se podařilo dokončit nejenom opravu parkoviště, ale i opravu chodníků na hřbitově. Oprava komunikace je připravena ke spuštění v jarních měsících hned, jak nám to dovolí počasí a bude ve výrobě asfalt. Mimo tyto větší aktivity bych snad zmínil drobné úpravy na poště, kam plánujeme přesunout sídlo příspěvkové organizace Správa majetku obce Moravský Žižkov. Spoustu času zabrala i příprava projektu přístavby ZŠ, kde aktuálně máme podanou žádost o stavební povolení. Tato stavba získala od zastupitelstva obce status prioritní investice spolu s investicí do nové lokality pro stavbu RD. Věříme, že se nám i přes nepříznivou situaci v ekonomice podaří s naším mini rozpočtem plány dokončit až k samotné realizaci.

Musím přikročit k závěru tohoto slova starosty. Chtěl bych všem popřát hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let. Přeji vám všem, aby byl rok 2021 rokem přelomovým, ve kterém nás opustí koronavirus, a my se budeme moci vrátit k běžnému životu.

Mgr. Josef Osička, starosta obce

ODPADOVÁ BUDOUCNOST, KTERÁ NÁS NEMINE

V posledních dnech se intenzivně všichni věnují koronaviru, který ovládl kompletně zpravodajství všech médií. A tak jsou v pozadí celkem běžné věci a víceméně se jim nevěnuje skoro žádná pozornost. Mezi takovou zcela běžnou záležitost patří i likvidace odpadu, který vyprodukuje. Občas zachytíme zprávu o tom, že Čína již nechce od Evropy brát plastový odpad. Samozřejmě, již si ho dostatečně vyprodukuje sami. Pod touto rouškou mlčení se vůbec nemluvílo o tom, že od 1.1.2021 začne platit no-

vela zákona o odpadech. Ono se na to samozřejmě nezapomnělo, ale poslanci tuto novelu schválili před pár dny. Snaha některých stran bylo odložit působnost zákona až od 1. 1. 2022, což by minimálně pomohlo obcím se více připravit na tuto skutečnost. A co se vlastně tak zásadního děje? No, v podstatě dojde k výraznému zdražení likvidace odpadů! Určitě vás to zaskočilo. Zákonodárci se snaží touto novelou zásadně zdražit skládkování odpadu. Alespoň z ekologického hlediska můžeme zvolat sláva, konečně.

Ovšem každá mince má dvě strany. Snižování likvidace odpadu skládkováním znamená likvidace spalováním. Jenže spalování díky zdražování skládkování úměrně také zdražuje a k tomu je ještě nutné započítat dopravu do spalovny. Výsledek? V tom lepším to bude vyrovnané. Jak je to možné? Co se to stalo? Vlastně, co se stane?

Vezmeme to od začátku. Před několika lety se začal třídit odpad. V té době jsme se na třídění dívali skepticky. Ale postupem doby jsme se propracovali do fáze, že nám třídění odpadů nečiní žádný problém. V naší obci se za posledních 12 let změnilo v oblasti třídění odpadů hodně. Zejména otevření sběrného dvoru v roce 2009 způsobilo, řekněme až revoluci v odpadovém hospodářství. Pro zajímavost v roce 2008 bylo v naší obci vyprodukováno celkem 466,69 t odpadu TKO (tuhý komunální odpad, odpad v popelnících). V roce 2010 to bylo 318,65 t a v roce 2019 je to „pouze“ 271,663 t odpadu TKO. Z těchto čísel je patrné, že postupně se propracováváme k lepším výsledkům. Výborně, určitě je co zlepšovat, ale podle těchto čísel lze odvodit výrazné zlepšení třídění odpadů oproti minulosti. Jenže není všechno tak jednoduché. Bohužel v poslední době, po zásahu nejmenovaného institutu v naší republice, začaly stoupat náklady nejen na likvidaci odpadů. Tímto mám na mysli celorepublikové zvyšování mezd, které je samozřejmě pro každého z nás příjemné, ovšem, co si budeme nalhávat, někdo to zaplatit musí. V podstatě, pokud se zvednou náklady, musí se zákonitě zvednout i cena za služby nebo zboží. A to se děje v dnešní době čím dál tím víc. No a do toho nám vstoupí novela zákona z pera odborníků, která zásadně upravuje cenu za uložení odpadu. Ovšem i celková produkce odpadů roste, byť se jedná o tříděné komodity. Tato oblast je tak široká, že ji není možné v krátkém článku kompletně obsáhnout. Proto v rychlosti přejdeme k tomu podstatnému. A tím je, co nás to vlastně stojí.

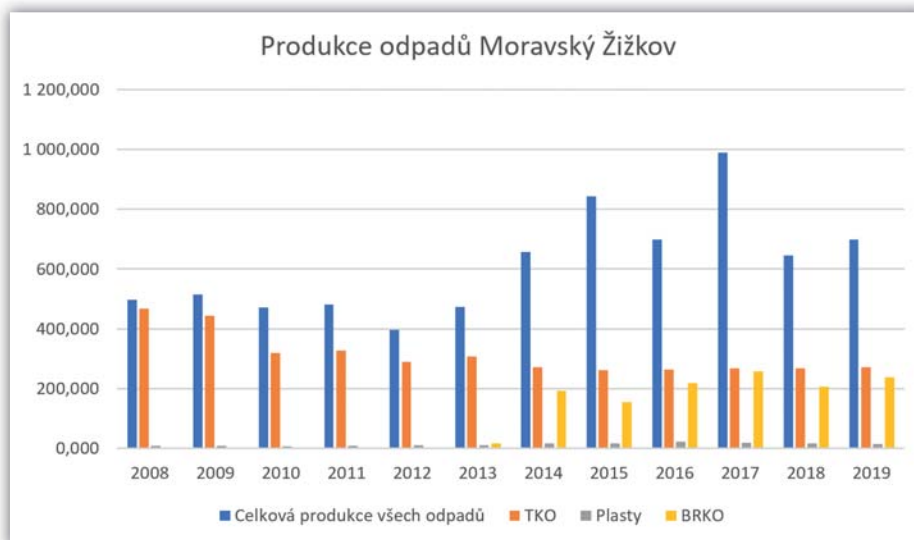
V úvodu této části je nutné poukázat, že již několik desítek let obec vybírá poplatek za likvidaci odpadů ve výši 500,- Kč za osobu a rok. Znázornění, kolik to dělá na osobu skutečně, je obsaženo v grafu č. 2. Ano, v roce 2016 se z rozpočtu obce doplácelo na občana 168,72 Kč. A v roce 2019 to bylo už 443,97 Kč. A čím to je? Tím, že se zdražilo a zároveň nás stát donutil likvidovat odpady, které jsme v minulosti, musím

říct, likvidovali více ekologicky. I výkup papíru se dostal do záporné hodnoty. Prostě těch negativ je více. A teď nás navíc ještě čeká postupné zdražování „ukládacího“ poplatku. Ten byl do tohoto roku stanovený ve výši 500,- Kč/t. Pro rok 2021 to bude již 800,- Kč/t, v roce 2022 to bude 900,- Kč/t, 2023 docílíme částky 1000,- Kč/t a přeskočíme až na rok 2029, kdy bude tato částka 1850,- Kč/t.

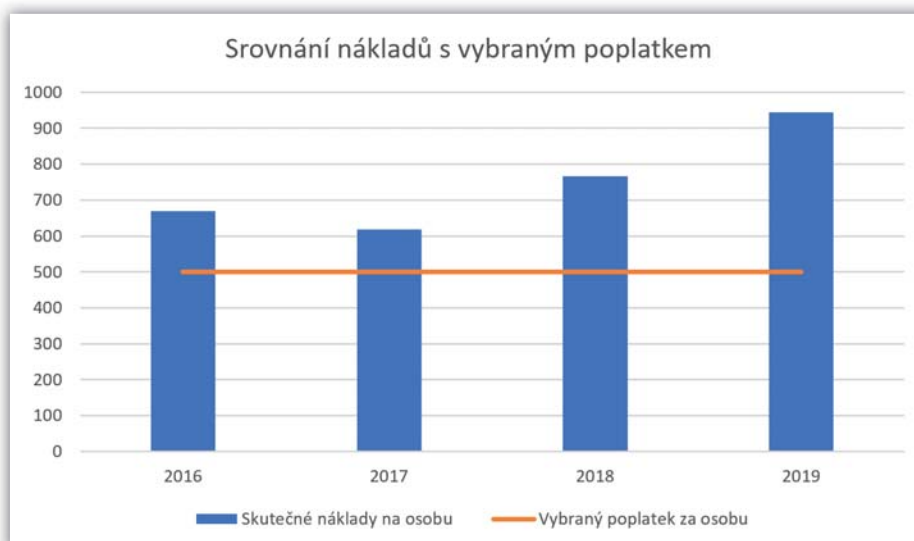
Jsou skoro Vánoce a my ještě nevíme, co nám novela zákona úplně způsobí. Neexistuje totiž žádný prováděcí předpis, který to upřesňuje. Jediné, co známe, je začátek platnosti od 1. 1. 2021 a požadované poplatky za ukládání. Jistě chápete, že není možné doplácet likvidaci odpadů z rozpočtu obce, neboť z důvodu oslabení ekonomiky očekáváme podstatný propad příjmů jejího rozpočtu.

Co říct závěrem? Je to složité a bude ještě složitější. Snažíme se najít způsob, jak zefektivnit likvidaci odpadů. Bohužel zatím nevidíme cestu, jak ideálně a ekonomicky levně likvidovat odpady. Jediné, co vidím já jako správnou cestu, je nevytvářet odpad. Jedině odpad, který nevytvoříme, nemusíme zaplatit.

Mgr. Josef Osička, starosta obce

Graf 1 – Produkce odpadů v obci 2008 - 2019

Graf 2 – Skutečné náklady likvidace odpadů na osobu 2016 – 2019

*Vánoční přání
Ať je hodně dárečků
u Vašeho stromečku,
u každém ať je zabalen
jeden šťastný všední den.*

Příjemnou vánoční atmosféru a pohodu v kruhu Vašich nejbližších, v novém roce hodně síly, abyste ve zdraví dlouho žili, k tomu hodně štěstí, radosti, pracovních i osobních úspěchů Vám přejí zaměstnanci obecního úřadu.

PODĚKOVÁNÍ VÁNOČNÍ STROM OBCE

Poděkování za krásný velký vánoční strom patří letos rodině Tomšejové ze Záhumní ulice. Jako vždy svou ruku k dílu přiložili naši dobrovolní hasiči, kterým také děkujeme. Strom převezli a usadili na sóle uprostřed obce. Děkujeme i zaměstnancům firmy REPREL a zaměstnancům obecního úřadu, kteří strom společně nazdobili. Všem děkujeme za naladění příjemné předvánoční atmosféry v této „jiné“ době.

Krásné svátky všem

Obecní úřad Moravský Žižkov

OSUDY KNÍŽETE JOSEFA VÁCLAVA Z LICHTENŠTEJNA, SKUTEČNÉHO ZAKLADATELE NAŠÍ OBCE

Za zakladatele naší obce považujeme Jana Maxmiliána Žižku (1681-1754), vrchního inspektora břeclavského panství, podle kterého také Žižkov odvozuje své jméno. Obec by ale samozřejmě nemohla vzniknout bez souhlasu majitele panství, kterým byl v době vzniku nové osady (tedy kolem roku 1730) Josef Václav Lorenz Karel z Lichtenštejna (1696-1772).

Osudy Jana Maxmiliána Žižky jsem podrobně popsal v knize 222 let obce Moravský Žižkov (pokud ji ještě někdo nemá, na obecním úřadě se pořádku dá zakoupit). Pojďme si nyní přiblížit životní pouť skutečného zakladatele naší obce, knížete Josefa Václava z Lichtenštejna a jeho manželky Anny Marie.

Josef Václav z Lichtenštejna se narodil 9. srpna 1696 v Praze jako druhorozený přeživší syn císařského polního maršála Filipa Erasma z

Lichtenštejna (1664-1704) a Kristýny Terezy z Löwensteinu-Wertheimu (1665-1730). V té době panující lichtenštejnský kníže Antonín Florián (1656-1721) byl jeho strýcem.

Volný čas v dětství i dospívání trávil jako příslušník boční linie lichtenštejnského rodu na nevelkém a nepříliš reprezentativním renesančním zámku v Břeclavi nedaleko rezidenčních sídel hlavní linie rodu v Lednici a ve Valticích. Břeclav a její okolí si velmi oblíbil a nedal na ni dopustit ani v pozdějších letech. Studia absolvoval na Karlově univerzitě v Praze.

19. dubna 1718 se Josef Václav oženil se svou ovdovělou sestřenkou Annou Marií. Anna Marie Antonie z Lichtenštejna (1699-1753) se poprvé vdala 9. září 1716 za hraběte Jana Arnošta z Thun-Hohenštejna (1694-1717), který ovšem zemřel rok poté a manželství zůstalo bezdětné. Ani

Josef Václav jako mladík

manželství s Josefem Václavem nebylo co do potomstva šťastné. Narodilo se jim sice celkem pět dětí, všechny ale zemřely v raném dětství: Filip Antonín (1719), Filip Antonín (1720), Filip Arnošt (1722–1723), Marie Alžběta (1724) a Marie Alexandra (1727).

Kněžna Anna Marie zemřela 20. ledna 1753 ve věku 53 let a byla pochována ve vídeňském kostele u Paulánů, kde byla nedlouho předtím pochována taktéž její matka, hraběnka Eleonora Barbora. Postupem času byly ovšem hrobky ze zmíněného kostela zapečetěny a v současné době jsou již považovány za zničené.

A byla to právě kněžna Anna Marie, která za nepřítomného manžela roku 1746 povolila Janu Kouřilovi a Jurovi Žákovi z Velkých Bílovic, aby si „jako jiní žižkovští podsedníci“ mohli postavit na Žižkově nové chalupy, jak se dozvídáme z dokumentu, který se šťastnou náhodou zachoval v brněnském archivu.

Další kariéra Josefa Václava je spojena s armádou. Sloužil u dragounů a byl velmi úspěšným válečníkem. Ostruhy získal v tureckých válkách pod velením prince Evžena Savojského. V roce 1745 se stal generalissimem v Itálii a hned v následujícím roce zvítězil u Piacenzy nad Španěly a Francouzi. V roce 1753 byl jmenován vrchním velitelem v Uhrách.

Jedním z největších úspěchů jeho vojenské kariéry byla modernizace ra-

kouského dělostřelectva. Josef Václav založil na vlastní náklady dělostřeleckou kadetní školu a nový dělostřelecký oddíl. U Týna nad Vltavou nechal vybudovat velkou vojenskou střelnici a technickou laboratoř pro vývoj nových zbraní habsburské monarchie.

V letech 1735–1736 působil Josef Václav jako císařský vyslanec v Berlíně, od prosince 1737 v Paříži. V roce 1739 byl za věrné služby vládnoucímu habsburskému rodu oceněn Řádem Zlatého rouna.

Josef Václav byl v pořadí čtvrtým lichtenštejnským knížetem a hlavou lichtenštejnského knížecího rodu byl celkem třikrát. Nejprve v letech 1712–1718. Po smrti vládnoucího knížete Josefa Jana Adama vládl jako regent (1732–1745) za jeho nedospělého syna Jana Nepomuka Karla, po jehož smrti roku 1748 bez mužských dědiců se stal Josef Václav definitivně hlavou rodu.

Komplikovaná situace kolem následnictví vyústila ve vznik druhé lichtenštejnské následnické linie, tzv. sekundogenitury. Mladší bratr knížete Josefa Václava princ Emanuel Josef, který neměl větší osobní majetek a sloužil u císařské armády, projevil zájem o břeclovské panství. Protože to ale bylo oblíbeným místem odpočinku Josefa Václava, stal se nakonec hospodářskou základnou pro sekundogenituru Moravský Krumlov s příslušnými obcemi. Renesanční břeclovský zámek tak i nadále zůstal oblíbeným

Anna Marie z Lichtenštejna

Josef Václav z Lichtenštejna

Zlatý kočár pro Isabelu Parmskou

Příjezd Josefa Václava do Parmy

místem pro většinou krátkodobějších pobytů Josefa Václava, a to zejména v souvislosti s přilehlým loveckým revírem.

V roce 1758 Josef Václav jednorázově využil svého práva razit vlastní mince jako připomínku 150. výročí povýšení rodiny do českého knížecího stavu.

V roce 1760 byl kníže Josef Václav císařským dvorem pověřen čestným úkolem ve slavnostním průvodu doprovázet nevěstu budoucího císaře Josefa II. vévodkyni Isabellu Parmskou z Parmy do Vídně. Kníže k tomu měl nejen dostatečně reprezentativní postavení u dvora, ale i potřebné prostředky, kterých se naopak nedostávalo v důsledku předešlých válek císařskému domu. Dvůr i služebnictvo, které se pro nevěstu vypravilo, tvořilo 240 osob a 60 kočárů, samotného knížete doprovázelo 30 sloužících a 16 kočárů. Cesta z Parmy do Vídně trvala 17 dní.

Zlatý kočár pro nevěstu nechal Josef Václav zhotovit v Paříži a dnes je vystaven v lichtenštejnském zahradním paláci ve Vídni v ulici Fürstengasse. Za tuto službu se mu Josef II. od-

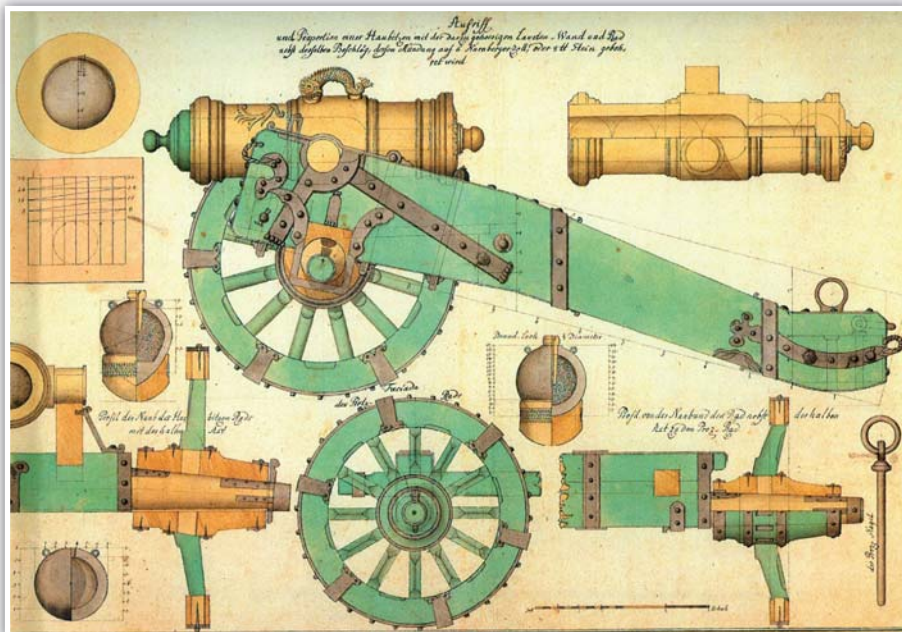
měnil tak, že jej v roce 1764 jmenoval hlavním císařským komisařem při volbě a korunovaci Josefa II. jako císaře Svaté říše římské národa německého ve Frankfurtu.

Kníže byl nejen dobrý ekonom, voják, diplomat, ale i mecenáš, zakoupil četná umělecká díla, podporoval vdovy po padlých vojácích, ve Valticích

založil sirotčinec pro 20 chlapců, kteří zde byli vzděláváni a učili se řemeslu.

Josef Václav zemřel 10. února 1772 ve Vídni a pohřben je v rodinné hrobce ve Vranově u Brna. Císařovna Marie Terezie v dopise svému synu Josefu II. jeho skon okomentovala slovy: Byl to jeden z lidí, kteří se více nenajdou!

Mgr. Jaroslav Čech

Návrh dělostřelecké reformy

MATEŘSKÁ ŠKOLA SLUNÍČKO

S optimismem jsme vstoupili do podzimních měsíců a byli jsme rádi, že v mateřské škole můžeme s dětmi pracovat takřka bez omezení. Koncem října se ale vše změnilo. Infekčním virem Covid 19 onemocněla polovina zaměstnanců a mateřskou školu uzavřela krajská hygienická stanice z důvodu protiepidemických opatření na dobu tří týdnů. Naštěstí onemocnění nemělo u niko-

ho závažný průběh. Nepříjemné ale bylo, že se nakazili další rodinní příslušníci. Před otevřením jsme školku celou vydezinfikovali a vrátili se do běžného režimu. Můžu říct, že jsme se všichni těšili na práci ve výborném kolektivu a hlavně na děti. Jen obava z dalšího přenosu nemoci tady zůstala.

Také tradiční předvánoční mumraj jsme omezili a užívali si společně s dětmi klidné období adventu. Každoroční nácvik besídky, Mikuláš, koledování, příprava na jarmark a setkání s rodiči, vše se zrušilo. Dětem jsme udělali Mikulášskou nadílku, a abychom se alespoň nějak s rodinami propojili, požádali jsme rodiče, aby vzpomínali na Vánoce v době, kdy byli malí a vyprávění sepsali a předali do školky. Chtěli jsme dětem příběhy předčítat před spinkáním, seznámit je s nimi a hlavně poučit. Aby věděly, jaké to bylo kdysi, kdy děti neměly takovou spoustu dárků, sladkostí, pozornosti, no prostě všeho. A hlavně, aby si toho všeho, co mají v dnešní době, dokázaly vážit.

Rok 2020 byl pro nás všechny zvláštní. Nikdy jsme nic podobného nezažili a já jsem ráda, že jsme situaci

zvládli. Nebyli jsme na to sami, pomáhal nám obecní úřad, kterému děkuji za podporu, panu řediteli základní školy za výbornou spolupráci, děkuji rodičům za vstřícnost a pochopení a hlavně všem děvčatům pracujícím ve školce.

Vážení spoluobčané, važme si našeho života a hlavně zdraví, nestěžujme si na nepodstatné věci, žijme v pokoře a sounáležitosti. Přeji Vám, prožijte klidné Vánoce a do dalšího roku pevné zdraví a hodně optimismu.

Veselá Zdeňka

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Měsíc říjen byl na škole ve znamení změny způsobu výuky. Od 14. 10. 2020 jsme vyučovali distančně. V tomto měsíci bývají akce, které již tradičně k naší škole patří. Jedná se například o 72 hodin, kdy děti uklízí podzimní park, Běh Boba Zhánala, velmi oblíbené Strašidelné putování a další. Epidemiologická situace nám již naplánované věci nedovolila uskutečnit. Přesto se podařilo uskutečnit projekty ve školní družině v rámci šablony Naše škola II. Byly to hned dva - Čisté ruce a Človíček. Dětem se velmi líbily a já jsem rád, že se opět dozvěděly nové věci, například o svém těle a důležitosti hygieny. Sice jsme nejeli do Brna, ale i tak jsme se zúčastnili soutěže Den přírodních věd (online), kde jsme se v zástupu družstev z celého kraje neztratili a obsadili krásné 9. místo z 25. Do Brna jsme přeci jenom zavítali v rámci projektu Bioskop, který je dětmi velmi oblíbený. Zvládli jsme i Logickou olympiádu a krásné umístění, které je také uvedeno na webových stránkách školy. A nakonec i umístění ve výtvarné soutěži Moje oblíbená knižní postava. 5. místo Laury Va-

lové je velký úspěch. Žákovský senát připravil akci Suit up day, ale ta byla již trochu poznamenána začátkem distanční výuky, která začala následující den. Distanční výuka, online hodiny, co k tomu říci. Není to vůbec jednoduché. Zejména naši nejmenší musí odvést kus práce společně se svými rodiči a paní učitelkou. I když situace s vyhlášením distanční výuky nastala velmi rychle, snažili jsme se podat co nejdříve všechny informace, které budete potřebovat. Zavedli jsme jednotný systém na online výuku, nové rozvrhy, postupně jsme navýšili online hodiny, zakoupili nové tablety, notebooky, zajistili spolu s mateřskou školou obědy pro zájemce. Musím zde poděkovat našim učitelům, jak se zodpovědně zapojili do všech novinek, které jsme ani v tak rychlé době nestačili vyzkoušet. Slyším někdy i názory, jak mají učitelé vlastně prázdniny, jak jsou doma. Zde se musím důrazně ohradit, protože z vlastní zkušenosti vím, kolik práce online výuka dá. Stejně jak vy, rodiče, nejraději bychom děti měli ve škole. Situace je ale taková, jaká je. Nemá asi cenu si stěžovat,

spíš jen zatnout zuby a pracovat a věřit, že bude brzy lépe. Samozřejmě, že platí určité známé rčení: „Není člověk ten, aby se zalíbil lidem všem“. Nyní trochu veseleji. Podařilo se nám vyzdobit školu, máme krásnou novou květinovou výzdobu na 1. i 2. stupni. Také jsme vydali kalendář na rok 2021. Snažíme se, aby šel život školy dál, i přes všechny překážky, které nám pandemie staví do cesty. Listopad se nesl opět v duchu distanční výuky a zavřené školy. Tedy, kromě

prvňáčků a druháčků, které jsme k naší velké radosti ve škole v půli měsíce znova přivítali. Celý první stupeň a druhý (střídání) pak přišel 30. 11. 2020. Bylo velmi složité vše skloubit tak, abychom dodrželi ministerstvem stanovená pravidla. Jak jsem již mnohokrát psal, je distanční výuka náročná jak pro učitele, žáky, ale i samozřejmě pro rodiče. Zejména u nejmenších dětí je přítomnost ve škole velmi důležitá. Snažili jsme se, aby žáci pracovali, odevzdávali úkoly, které měli. Z větší části se nám to dařilo, ale byli i takoví, kteří plnili svou práci nezodpovědně. Byly i problémy, které jsme museli vzájemně řešit, ale moc mě těší, že bylo i hodně těch, kteří naši snahu a online výuku ocenili. V listopadu proběhla pedagogická rada, která shrnula práci školy za první tři měsíce školního roku. Vzhledem k okolnostem jsme ale spíše ústně zhodnotili a věříme, že do pololetí již bude škola fungovat tak, jak má. Deváťáci se zúčastnili olympiády z českého jazyka, také různých akcí v rámci výběru povolání. Vše samozřejmě online. Žáci musejí mít po celou dobu pobytu ve škole roušky. Také se nesmějí míchat s druhými dětmi. Proto jsme museli rozdělit i družinu na dvě skupiny, byť třeba druháčci byli jen tři. Chceme ale pomoci rodičům, proto jsme ji nezrušili a snažili jsme se vše zorganizovat. Koncem měsíce, v pátek 27. 11. 2020, jsme také rozsvítili vánoční strom školy. Tentokrát bez publika. Letos je opět o něco krásnější. Museli jsme zakoupit nové osvětlení za pomoci obecního úřadu a sponzorských darů. Staré již dosloužilo. Také se za naším Andělem objevil padající sníh. Čas adventní nastal. Prosinec probíhal v duchu střídání výuky distanční a prezenční na stupni druhém (mimo 9. ročník), 1. stupeň fungoval celý prezenčně. Přes všechny překážky se opět podařilo zorganizovat tradiční vánoční akci Školou chodí Mikuláš a mohli jsme dětem alespoň trochu zpříjemnit adventní čas ve škole. Všichni dostali malou sladkou odměnu, kterou jsme poří-

dili ze sponzorských darů, za které jsme vám moc vděční. Výuka dále probíhala s rouškami, na oběd chodily děti po skupinách. Plán práce na prosinec jsme museli celý předělat. V okleštěné formě jsme také uspořádali vánoční dílny a vánoční večírky. Letitě sváteční zpívání u stromečku ale proběhnout nemohlo. Popřáli jsme si tudíž alespoň prostřednictvím svátečního vysílání školního rozhlasu, které zaznělo poslední den pobytu ve škole. Co říci závěrem? Snažíme se, jsme rádi za vaše připomínky, dotazy, pochvalu. Jsme otevření vám jako přátelům školy a věřím, že tomu tak bude i v novém roce 2021, který doufám bude již „normálnější“ než ten letošní. Buďte hlavně všichni zdraví, to je to nejdůležitější, to si asi budeme nyní přát všichni a od srdce... všechno ostatní pak bude!

Mé velké poděkování nakonec patří obecnímu úřadu, mateřské škole, rodičům, prostě všem, kteří nám tento „zvláštní“ rok pomohli zvládnout tak, jak se podařilo.

Krásné sváteční dny a šťastné vykročení do nového roku
přeje Mgr. Miloslav Sova, řš

NEJLEPŠÍ ČESKÉ POHÁDKY PODLE PÁŤÁKŮ...

Čas Vánoc je tu a prim hrají české pohádky. Česká pohádka má v hlavní roli fantazii, ale hlavně princezny, čerty, draky, vodníky a hloupé Honzy. Víte, že vodník je hodně velká a málem jen česká specialita? Určitě jsme pohádková velmoc. Domácí publikum prý tvoří podle průzkumů hlavně dospělí. Česká pohádka válcuje všechny zahraniční a zaujímá na domácí scéně výrazné postavení. Ale je oblíbená i ve světě. Například Tři oříšky pro Popelku jsou v Německu stejně oblíbené jako u nás. V Norsku je pak na Štědrý den nejsledovanějším pořadem právě tato česká pohádka. Proč Norové? To je pohádková záhada. Klasické pohádky se líbí do neomrzení. Tradice české pohádky vznikla v padesátých letech minulého století a drží se prakticky dodnes. A vypadá to, že ještě dlouho bude. Další pohádková záhada. Zkusili jsme si udělat malý test v páté třídě naší školy.

Výsledky i mě překvapily. Je vidět, že pohádky, které se líbily v dětství nám, opět válcují ty nové, moderní. Fantazie a skvělé zpracování se prostě nezapře ani po letech.

Nejlepší české pohádky podle hlasování dětí z pátého ročníku naší základní školy:

1. Tři oříšky pro Popelku (1973)
2. S čerty nejsou žerty
3. Anděl Páně 2
4. Ať žijí duchové
5. Dívka na koštěti
6. Popelka (1969)
7. Lotrando a Zubejda
8. Jak se budí princezna
9. Pyšná princezna

VÁNOČNÍ PRAVOPIS – VÍŠ JAK PSÁT?

Každý se někdy při psaní zarazí a zapochybuje o své znalosti pravopisu. Nejistota může přijít kdykoliv. Jedním z častých případů chyb bývá psaní velkých a malých písmen. S ním se setkáváme stále. Vedle svátků rovněž například u názvů úřadů, organizací a u místopisu. K samot-

nému slovu Vánoce patří velké písmeno stejně jako k dalším svátkům a významným dnům jako Štědrý den, Velikonoce, Velký pátek, Mezinárodní den žen, Boží hod i Den české státnosti. Při obrácení slovosledu se velké písmeno napíše u prvního slova. Boží hod tak lze vyjádřit

i jako Hod boží či Hod Boží. Chyb se lidé dopouštějí i u psaní 1. svátku vánočního. Ve slově svátek píšeme malé písmeno, velké písmeno patří pouze k prvnímu slovu. Pokud bychom tedy řadovou číslovku vypsali slovem, slavili bychom První svátek vánoční.

Fotogalerie

Mateřská škola Sluníčko

Sníh sice napadl, ale rychle roztál...

Základní škola v zimě

Obcí chodí Mikuláš

Vydavatel: Obecní úřad Moravský Žižkov
Adresa redakce: Obecní úřad v Moravském Žižkově, Za Školou 555, 691 01
Odpovědný redaktor: Mgr. Miloslav Sova
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602
Povoleno: OÚ Břeclav pod registračním znakem MK ČR E 11626